

CONNIE REGARD

Ik huur een man!

IK HUUR EEN MAN!

Conny Regard

*Ik huur
een man!*

Z&K

Uitgeverij Zomer & Keuning

ISBN 9789020528527
ISBN e-book 9789020516937
NUR 340

© 2015 Uitgeverij Zomer & Keuning
Postbus 13288, 3507 LG Utrecht
Oorspronkelijk verschenen bij Uitgeverij Westfriesland, 2007

Omslagontwerp Riverside Studio

www.zomerenkeuning.nl

Alle rechten voorbehouden

HOOFDSTUK 1

‘Ik doe het gewoon. Ik huur een man!’ Met rode konen van Lopwinding liep Jacky op haar beste vriendin en huisgenootje, Jamie Alexander, af.

‘Een man huren?’ Ietwat verward keek Jamie op uit haar boek dat ze in het brede raamkozijn zat te lezen. ‘Waarom dat nou weer? Oh nee hè? Zeg me niet dat het toilet alweer verstopt is!’ ‘Nee, het toilet werkt prima. Daarnet deed ie het nog gewoon. Of niet?’ Jacky fronste diep. ‘Nu je het zegt, er kwamen wel...’ ‘Jack!’ Met een klap sloeg Jamie het boek dicht.

‘Wat?’ Deze keer trok Jacky haar wenkbrauwen zo hoog op dat ze onder haar zwarte krullen verdwenen.

‘Hou op over dat stomme toilet!’ Met een driftig gebaar smeed Jamie het boek opzij. ‘Ik weet zeker dat ik hier ontzettend spijt van ga krijgen, maar vertel op. Waar wil jij in vredesnaam een man voor huren?’

‘Mag ik je er even aan herinneren dat jij over dat toilet begon? En waarom is het meteen weer stom? Ik geloof niet dat je een toilet...’

‘Jacky, is het nou verdorie afgelopen of niet?’ Jamies blauwe ogen fonkelden toen ze van de vensterbank sprong en op Jacky afstootte die met een ondeugende twinkeling in haar ogen om de tafel heen spurte zodat die nu tussen hen instond. ‘Geen woord meer over dat toilet! En als je me nu niet meteen vertelt waarom jij een vent wil huren dan...’

‘Jeetje James, doe eens rustig. Nog even en je gaat hyperventileren.’ Jacky schudde haar hoofd. ‘Ik wil gewoon een vent, zoals jij het zo onsmakelijk noemt, huren om met me mee te gaan naar de bruiloft van die eikel. Zo iemand noem je trouwens een gigolo.’

‘Wat?’ Jamie liep zo rood aan dat Jacky niet raar opgekeken zou hebben als er stoom uit haar oren was gekomen.

‘Een gigo...’

‘Au!’ riep Jacky omdat Jamie hard in haar arm kneep.

‘Wil jij een wildvreemde vent huren om met jou mee... Jack, dat doe je niet! Ben je wel helemaal lekker?’

‘Dat is heel moeilijk om van jezelf te zeggen hoor. Lekker is...’

Jacky stapte snel, terwijl ze over haar arm wreef, naar achteren omdat Jamie haar opnieuw wilde knijpen.

‘Jacky Fabri, jij bent werkelijk helemaal gestoord! Van alle achterlijke ideeën is dit werkelijk het stomste, idiootste, totaal van de pot gerukte...’

‘Niet overdrijven,’ viel Jacky haar in de rede. ‘Weet je wat pas een slecht idee was? Dat ik ooit dat Brazilian wax-gebeuren heb laten doen. Tjongejonge zeg, als ik daar nog aan denk.’ Ze vertrok haar gezicht tot een pijnlijk masker en rilde zichtbaar bij het beeld van zichzelf in die onelegante positie op dat bed bij de schoonheidsspecialiste. ‘Wist jij dat ze dan álle haartjes weghalen?’ Ze liep achteruit toen Jamie met een dreigende blik op haar afkwam. ‘En dan bedoel ik écht álle haren hè? Zelfs tussen je...’ Ze gaf een gil toen Jamie haar een duw gaf en ze achterover op de knalrode bank viel.

‘Jack! Kappen nou, je springt weer!’ zei Jamie geïrriteerd omdat Jacky de irritante gewoonte had om van de hak op de tak te springen.

Jacky vond dat zelf nummer één op haar lijst van slechte eigenschappen.

‘Zeg me alsjeblieft dat je niet echt van plan bent om zo’n vent te huren,’ smeekte Jamie terwijl ze naast Jacky op de bank ging zitten.

‘Nee, dat kan ik niet doen want dan zou ik jokken.’ Jacky blies de krul die iedere keer voor haar ogen viel uit haar gezicht. ‘Ik ben bloedserius en ik ga echt een gigolo huren. De knapste en lekkerste gozer die je... James, doe niet zo eng met je ogen. Het lijkt alsof je op het punt staat van je stokkie te gaan. Jeetje, wat kun jij eng doen zeg.’

‘Van mijn stokkie? Ik krijg het nog aan mijn hart met die stomp-

zinnige ideeën van jou! Maar echt, gefeliciteerd! Deze keer heb je jezelf overtroffen.'

'Zoals gewoonlijk overdrijf je weer.' Jacky schoot in de lach om Jamies verontwaardigde gezicht. 'Het is een goed idee. Maar ik weet zeker dat, als ik meer tijd had gehad, ik misschien een nog veel beter... Nee, dit is echt een van mijn betere ideeën hè? En je moet toegeven dat het dé oplossing voor mijn probleem is.' Opnieuw wilde ze de eigenwijze krul wegblazen toen Jamie haar hand wegsloeg.

'Ik zweer je dat ik hem er met wortel en al uitruk als je nou nog een keer blaast!' siste Jamie terwijl ze de krul achter Jacky's oor duwde.

'Weet je?' ging Jacky totaal niet onder de indruk verder, 'Kim bracht me op het idee. Zij heeft dat vorige maand ook gedaan. Als ik haar mag geloven was dat het beste dat ze ooit heeft gedaan. Ze was zo onder de indruk van die gozer dat ze hem volgende maand weer gaat huren!'

'Kim? Welke Kim?' Jamie fronste diep.

'Kím! Je weet wel joh, die blonde van de sportschool. Die met dat punkkapsel!' zei Jacky omdat Jamie nog steeds niet reageerde. 'Nou ja zeg. Andro's zus, die zo,' – ze sprong van de bank, trok haar schouders op en terwijl ze zich breed maakte, begon ze te lopen alsof ze een ijzeren plaat in haar rug had – 'loopt.'

'Díe?' riep Jamie ongelovig. 'Nee joh! Dat is net een vent. En die heeft een gigolo gehuurd zeg je? Nou, dan toch zeker een vrouwelijke!'

'Doe niet zo raar, dat zou dan geen gigolo heten. Vrouwelijke gigolo's noemen ze volgens mij... Hoe noemen ze die eigenlijk?' vroeg Jacky. 'Gigola's? Nee, gigala's!'

'Jack! Hou je nou op of... Gigala's? Dat woord verzin je ter plekke. Soms twijfel ik echt aan jou,' zei Jamie hoofdschuddend.

'Nou toevallig vind ik het wel wat hebben. Eh, ja, goedemiddag. Zou ik één gigala van u mogen?' vroeg Jacky beleefd terwijl ze met haar duim en pink een telefoon nabootste die ze tegen haar oor hield. 'Twee klinkt meteen zo inhalig,' fluisterde ze terwijl ze het denkbeeldige spreekgedeelte van de telefoon afschermde zodat degene aan de andere kant van de lijn haar niet zou horen.

‘Jack!’ riep Jamie met fonkelende ogen die verraadden dat ze de grootste moeite had om haar lach in te houden. ‘Doe je nou normaal of niet? We hadden het over Kim!’

‘Ja, die volgens jou een vrouw zou huren.’ Jacky trok een gezicht alsof dat het belachelijkste was dat zij ooit had gehoord. Ze liet zich weer naast Jamie op de bank ploffen. ‘Waarom zou ze dat in godsnaam doen?’

‘Hallo-hoo? Wordt eens wakker, bakker,’ riep Jamie en klopte niet al te zachtzinnig met haar knokkels op Jacky’s hoofd. ‘Misschien omdat ze lesbisch is?’

‘Au joh, doe toch eens normaal,’ mopperde Jacky. Ze wreef over de pijnlijke plek op haar hoofd. ‘En waar heb jij het in godsnaam nou weer over? Kim? Lesbisch?’ Jacky trok zo’n raar gezicht dat Jamie het uitschaterde, waarop Jacky naar het eerste het beste voorwerp greep dat ze te pakken kon krijgen. Gelukkig voor Jamie bleek dat het kussentje te zijn dat naast haar op de bank lag.

‘Wees eerlijk,’ riep Jamie lachend tussen de klappen door. Haar hoofd met haar armen beschermend, liet ze zich opzij vallen. ‘Zo ziet ze er in ieder geval wel uit!’

Abrupt hield Jacky op met slaan toen het kwartje viel. Hm, het was inderdaad wel heel raar geweest toen Kim vorige week opeens achter haar had gestaan in de gemeenschappelijke douches van de sportschool. En misschien was het ook wel raar geweest dat Kim spontaan haar rug had gewassen. Of nee, dat had Jacky in eerste instantie erg aardig gevonden. Maar toen Kim ook aan haar voorkant wilde beginnen had ze zich een beetje opgelaten gevoeld. Met een vuurrood hoofd had ze de spons afgepakt en gezegd dat dat niet nodig was omdat ze dat zelf al had gedaan. Ze werd nog roder toen ze eraan dacht dat zij op Kims aandringen ook haar rug had gewassen en dat die zich toen opeens had omgedraaid alsof ze verwachtte dat Jacky bij haar wél haar voorkant zou wassen. Wat ze natuurlijk niet had gedaan!

‘Wat? Jack, wat is er?’ vroeg Jamie toen Jacky vuurrood werd. ‘Oh hemeltje,’ fluisterde Jacky en drukte haar handen tegen haar gloeiende wangen.

Jamies ogen werden groot toen Jacky haar vertelde wat er was gebeurd. Ze opende haar mond om iets te zeggen maar gierde het het volgende moment uit van het lachen. Jacky zuchtte diep. Nou, daar zou voorlopig geen zinnig woord meer uitkomen. Als Jamie eenmaal begon dan was je zo weer een kwartier verder voor je weer een normaal gesprek met haar kon voeren. Misschien zou ze in de tussentijd even een kop thee kunnen maken. Tegen die tijd zou Jamie vast wel uitgelachen zijn. Jacky schoot in de lach toen Jamie een mislukte poging deed om op te houden met lachen. Maar kennelijk was Jacky's gezicht genoeg om het opnieuw uit te schateren.

'Tjonge jonge James, zo leuk is het nou ook weer niet.' Hoofdschuddend stond Jacky op en liep naar de keuken.

Nadat ze de waterkoker had aangezet, leunde Jacky met haar rug tegen het aanrecht. In gedachten staarde ze voor zich uit. Had Jamie gelijk?

'Kim lesbisch?' Tegen zichzelf praten was dus nummer twee op het lijstje van slechte eigenschappen. Haar vader zei altijd dat ze niemand nodig had omdat zij hele gesprekken met zichzelf kon voeren.

'Nee, daar geloof ik helemaal niets van. Hooguit bi? Waarom zou ze anders een man huren?' En wat Jamie er ook van mocht denken, Jacky was ervan overtuigd dat het een ontzettend goed idee was om dat ook te doen. Ha! Ze had het zelf kunnen bedenken. En waar moest ze anders zo snel een goddelijke man vandaan halen om haar te vergezellen naar de bruiloft van die ongelofelijke eikel Allan? Haar ex-vriend die het lef had gehad haar van de ene op de andere dag te vertellen dat hun relatie toch niet was wat hij zich ervan had voorgesteld. Hij was er na drie maanden achter gekomen dat zij niet echt het type was voor een ambitieuze advocaat zoals hij. Pfff, die kon wat haar betrof haar rug op. Arrogant stuk vreten!

Boos vroeg ze zich af, wat ze in vredesnaam ooit in hem had gezien. Dat had ze hem natuurlijk voor zijn voeten gegooid. En nog veel meer. Ze was helemaal over de rooie gegaan en had hem onder andere voor een stijve opgeblazen zak uitgemaakt. Hij was

daar zo boos om geworden dat hij had gezegd dat zij de slechtste wip van de eeuw was geweest. Het had soms net geleken of ze in slaap was gevallen. Die woorden hadden haar niets gedaan. Maar dat zij met haar rare fratsen nooit een normale kerel zou kunnen krijgen, des te meer.

‘En wat zegt dat dan over jou?’ had ze hem naar zijn hoofd geslingerd. Jacky was zo woedend geworden dat ze zich toen helemaal niet meer had kunnen inhouden. ‘Misschien was jij wel zo slaapverwekkend dat ik in slaap viel, jij... jij eikel!’ Vervolgens had ze eruit gegooid dat ze écht een paar keer bijna in slaap was gevallen tijdens zijn daverende liefdesspel.

Omdat Allan achteruit was gelopen, in de overigens terechte veronderstelling dat ze hem een knal voor zijn kop wilde geven, had ze een bloemenvaas naar zijn kop geslingerd. De vaas die hij haar had gegeven, vergezeld van de woorden dat ze er erg zuinig op moest zijn omdat het een exclusief stuk was geweest. Ja! Inderdaad. Was! Hij had haar zo verontwaardigd aangekeken dat ze het uit had geschaterd. Ja, eigen schuld. Hij had er zo belachelijk uitgezien. Dat modieuze kapsel van hem, waar hij iedere ochtend bijna een half uur aan besteedde, had op een mislukte badmuts geleken. Woedend en diep beledigd omdat Jacky de vaas had gegooid en hem ook nog uitlachte, had Allan gezegd dat zij een ordinaire griet was. Een mislukking die nooit aan een man zou komen. ‘In ieder geval geen fatsoenlijke!’ had hij geschreeuwd voordat hij de woonkamer was uitgestormd en de voordeur met een ongelofelijke knal achter zich had dichtgetrokken.

Ruim een half jaar had ze niets meer van hem gehoord of gezien, tot er vorige maand opeens uit het niets een duur uitziende envelop in de brievenbus had gelegen. Het bleek een uitnodiging voor zijn bruiloft te zijn. De uitnodiging was vergezeld van een sarcastisch briefje waarin hij haar uitdaagde om toch vooral met haar nieuwe vriend, eentje die een normale baan had, naar zijn bruiloft te komen. Jacky had op het punt gestaan de uitnodiging in stukken te scheuren toen ze zich had bedacht.

Ze zou hem wel eens wat laten zien. Zij was best in staat om een normale fatsoenlijke kerel, zoals hij het had geformuleerd, aan

de haak te slaan. Maar ja, dat was natuurlijk makkelijker gezegd dan gedaan. En een maand was natuurlijk wel heel erg kort dag. De voorwaarde dat hij dan ook nog een normale baan moest hebben, was ronduit vals! Tegenwoordig lagen de ‘fatsoenlijke’ mannen met een normale baan niet voor het oprapen hoor! En het was maar net wat je onder normaal verstond! Maar hé, ze was geen watje. Ze zou de uitdaging aannemen. Haar nieuwe vriend zou minimaal advocaat zijn, of nee, dat was die eikel al. Nee, haar nieuwe vriend moest minstens chirurg of architect zijn. Ja, dat waren nog eens banen. Ha! Ze zou Allan wel eens even wat laten zien!

Maar hoe erg Jacky ook haar best had gedaan, het was haar niet gelukt. Zeg nou eerlijk, een maand was gewoon té kort dag om zo iemand te vinden. De enige architect die zij kende, theoretisch gezien dan omdat ze de beste man nog nooit in levende lijve had mogen aanschouwen, was de oudere broer van Jamie. In gedachte zag Jacky een ietwat grijzende, veel te gezette man.

‘Niet in beweging te krijgen,’ zei Jamie altijd. ‘Ouwe zeikerd’ was één van de titels die Jamie hem had gegeven, zoals Jacky de arme man in gedachten ook al noemde. Verder was hij, als ze Jamie mocht geloven, te harkerig, te conservatief en nog veel meer. De lijst ging nog even door. Oh en hij had ook totaal geen humor. Dat was dus wat Jacky betrof de doodsteek. Er moest natuurlijk wel gelachen worden. Ja, en toen had Kim vorige week, toen ze aan de bar van de sportschool hadden gezeten, vlak voor het vreemde gebeuren in de douches, over die geweldige man verteld.

‘Die kan je gewoon huren joh. Ik kan het je echt aanraden.’ Vervolgens was Kim helemaal lyrisch over ‘haar’ Guido geworden. Dus waarom zou Jacky het dan niet doen? Tegenwoordig kon toch alles? Niets was meer te gek. Je had zelfs clubs waar vrouwen naar naakte mannen konden kijken. Hele liveshows voerden die op. Als ze Jamie mocht geloven was er zelfs gelegenheid om je daar door zo’n halfnaakte gozer te laten masseren. En als je nog verder wilde dan kon dat ook. Niet dat Jamie er ooit was geweest, maar dat had ze van een andere vriendin gehoord. Jacky was niet meer bijgekomen toen Jamie had voor-

gesteld om de volgende keer ook mee te gaan.

‘Kunnen we lachen joh. Alleen maar meiden onder elkaar.’

Yeah right! Alsof Jacky het ooit in haar hoofd zou halen om zich voor geld door een vreemde vent te laten... Ja wat eigenlijk? Masseren? Alhoewel, het idee om een gigolo te huren was bijna hetzelfde. Had ze niet heel ondeugend gedacht dat als hij er fantastisch uit zou zien, ze misschien wel iets dieper in de buidel, of zijn buidel, dat lag er maar net aan, zou tasten? Ja, ze zou een gigolo mee naar die bruiloft nemen. Niet dat gigolo nou zo’n normale baan was. Maar vandaag de dag was het zeker niet iets om je voor te schamen. Natuurlijk zou het feit dat hij gigolo was gewoon hun geheim blijven. Ze zou wel een normale, absoluut geweldige baan verzinnen. De kwetsende woorden van Allan, dat zij de slechtste wip van de eeuw was geweest, hadden haar toch meer gedaan dan ze toe had willen geven. Dus wie weet zou ze dat misschien eens uittesten op een prof. Maar als ze dat tegen Jamie zou zeggen zou die helemaal niet meer bijkomen, óf ze zou het spontaan aan haar hart krijgen! En zich laten masseren was iets dat Jacky ook ooit nog eens wilde meemaken. Natuurlijk niet door een aantrekkelijke halfnaakte vent, nee, dan zou ze zich veel te opgelaten voelen. Zij had liever zo’n type als die ze ooit eens in een reclame had gezien.

‘Waar ging die reclame ook al weer over?’ Ze wist het niet eens meer. ‘Kauwgom?’

‘Ik heb er nog eens over nagedacht hè James,’ zei Jacky terwijl ze met twee dampende mokken thee de woonkamer weer inliep. ‘Kim is dus volgens mij gewoon bi! En dan met een voorkeur voor mannen. Die meid heeft echt iedere week een andere vent en...’

‘Dan begrijp ik niet waarom zij een gigolo moet huren,’ viel Jamie haar in de rede.

‘Eh ja, dat weet ik ook niet hoor. Misschien wilde ze een keer iets anders. Maar waar het om gaat, en doe nou eens niet altijd meteen zo negatief,’ zuchtte Jacky door Jamies afkeurende gezicht. ‘Je hoort het tegenwoordig steeds meer dat vrouwen een gigolo huren. Neem nou al die zakenvrouwen die geen tijd heb-

ben om op de normale manier een man te vinden. Daar heb ik trouwens laatst nog een programma over gezien,' herinnerde ze zich opeens. 'Ik weet nog dat ik die vent zo'n gladjanus vond in zijn tijgerstringetje.'

'Heb je er zes,' – omdat het haar geluksgetal was én ze een ongehooflijke zoetekauw was- 'klontjes suiker ingedaan?' viel Jamie haar geïrriteerd in de rede en trok met een nijdig gebaar de hete mok uit Jacky's handen.

'Staat het lepeltje niet rechtop?' reageerde Jacky terwijl ze naast Jamie op de bank ging zitten. 'En als hij heel lekker is dan laat ik me misschien ook wel door hem... Eh ja dát!' Jacky bewoog haar hoofd zo veelbetekenend naar Jamies kruis dat die van schrik haar thee doorslikte.

'Hè verdikkeme, Jack! Zou je die onzin er misschien uit kunnen gooien als ik geen gloeiend hete thee in mijn mond heb? Ik heb volgens mij meteen een derdegraads verbranding aan mijn slokdarm.'

'Ach, stel je toch niet zo aan Jamie. Zo heet is die thee nou ook weer niet.'

Met een boos gezicht stond Jamie op.

'Wat ga je nu weer doen?' vroeg Jacky verbaasd naar haar opkijkend.

Jamie reageerde niet en stooft mopperend de woonkamer uit. Zuchtend pakte Jacky de krant die op het tafeltje naast de bank lag, en zocht tot ze de juiste pagina had gevonden.

'Kijk nou, het stikt ervan,' mompelde ze toen ze de advertenties van de diverse escortbureaus zag. 'Al uw wensen worden vervuld. En meer.'

'Weer tegen jezelf aan het lullen?' vroeg Jamie toen ze de woonkamer weer binnenkwam.

'Nee, ik las mezelf wat voor.' Jacky klopte uitnodigend op het kussen naast zich. 'Kom eens zitten dan kun je me helpen uit te zoeken welke ik zal nemen.'

'Je gaat dit echt doen hè, Jack?'

'Ja James. Dus je kunt twee dingen doen. Helpen of je klep houden!'

HOOFDSTUK 2

Diep in gedachten zat Jacky de volgende ochtend voor zich uit te staren. Afwezig in haar yoghurt roerend, vroeg ze zich af of ze het echt zou durven doorzetten. Aan de ene kant had Jamie natuurlijk gelijk. Waarom zou ze zich laten opfokken door Allan?

Ach, dat van die slechtste wip vond ze nog niet eens zo erg. Ze wist dat ze redelijk was, tenminste als ze haar andere ex-vriendjes mocht geloven. Niet dat ze er zo heel veel had gehad. Ze was tenslotte geen lellebel. Maar ze was vijfentwintig en al een paar jaar geen maagd meer.

‘Zouden die vandaag de dag nog wel bestaan? Ja, misschien bij andere culturen, maar onder de Nederlandse meisjes? Nee, dat lijkt me stug.’

‘Heb je het weer tegen je denkbeeldige vriendje?’

Gapend plofte Jamie op de stoel tegenover Jacky neer en liet met een diepe kreun haar voorhoofd op haar over elkaar geslagen armen vallen.

‘Ook goedemorgen James. Lekker geslapen?’

‘Nee, ik geloof dat ik een nachtmerrie over een gigolo heb gehad,’ mompelde Jamie. Het volgende moment kwam ze met een ruk overeind. ‘Hij bleek een seriemoordenaar te zijn en...’

‘James, als je me bang probeert te maken kun je daar meteen weer mee stoppen. Ik neem een betrouwbaar bureau. Die screenen hun mensen altijd uitgebreid voordat ze aangenomen worden.’

‘Oh en wie heeft jou tot expert benoemd? Ik had geen idee dat je er zo veel van wist.’

‘Ja hallo. Je denkt toch niet dat ik me er zomaar instort hè? Ik

heb de nodige informatie ingewonnen en...'

'Laat me raden. Internet?' vroeg Jamie met opgetrokken wenkbrauwen.

'Nee, natuurlijk niet! Ik heb gewoon naar een paar van die bureaus gebeld en om informatie gevraagd. Maar ik denk dat ik Kim naar dat nummer van het bureau vraag dat zij heeft gebruikt. Tenslotte heeft ze daar al ervaring mee. En ze is er echt helemaal weg van. Volgens haar zijn ze zeer discreet en...'

'Jacky, alsjeblieft, doe het nou niet,' smeekte Jamie. Zwijgend schonk Jacky een glas melk voor haar in. 'Echt, ik vind het geen goed idee,' ging Jamie verder. Jacky pakte een croissantje voor haar en schoof dat op een bordje naar Jamie toe.

'Jack! Ik ben er echt tegen en... ik zit tegen een muur te praten hè?'

'Ja, inderdaad! Hè, verdorie James. Waarom doe je nou zo moeilijk? Weet jij iemand die ik op zo'n korte termijn kan vragen om voor mijn normale fatsoenlijke vriend door te gaan?'

'Tim misschien?' zei Jamie met haar mond vol.

'Ja, nee, dat is een goed idee.' Jacky rolde met haar ogen. 'Allan hoeft maar een blik op zijn lange dreads te werpen en hij heeft de tijd van zijn leven. Volgens mij is Tim sinds zijn pubertijd niet meer naar de kapper geweest. En heb je zijn kleren gezien? Om over die afschuwelijke sandalen van hem maar te zwijgen!'

'Maar het is wel een stuk,' zei Jamie voordat ze het halve croissantje in haar mond propte.

'Ja, en rommelig en erg smoezelig en je moet het niet erg vinden dat hij vaker boven aarde zweeft dan er echt deel van uitmaakt. Tjonge James, hij is toch niet het type dat ik kan gebruiken om Allans ogen uit te steken? Die eikel ziet me aankomen. En denk jij nou echt dat ik Tim zover kan krijgen dat hij zijn rastaoutfit voor een net kostuum verruult? Zie je het al voor je? Een kostuum en sandalen?' Jacky roerde zo wild met haar lepel in haar yoghurt dat er een flinke klodder op de houten eettafel viel. Jamie trok de lepel uit haar hand en schoof het schaaltje yoghurt zo driftig opzij dat er nog meer over de rand vloog. Jacky trok veelbetekenend haar wenkbrauw op, haalde toen haar vinger door de dikke klodder yoghurt, en stopte die in haar mond.

‘Jacky Fabri, jij bent werkelijk de meest koppige, eigenwijze... Ach, weet je wat? Je zoekt het maar uit!’ Wild sprong Jamie overeind. ‘En kom niet bij mij uithuilen als jouw grandioze plannetje op een ramp uitloopt. En nu moet ik opschieten. Mike vermoordt me als ik alwéér te laat kom.’ Snel propte ze de rest van haar croissantje in haar mond, pakte nog een appel, en rende toen de keuken uit. ‘Zien we elkaar vanmiddag bij *Burger King*?’ riep ze vanuit de gang.

‘Ja, rond een uur of één,’ riep Jacky terug terwijl ze het schaalpje yoghurt naar zich toetrok, haar vinger er indoopte en weer in haar mond stopte.

Na nog een poosje voor zich uit te hebben gestaard kwam Jacky overeind en ruimde de tafel af.

‘Zo, en wat gaan we vandaag nou weer eens doen? Naar het uitzendbureau of de krant uitpluizen? Hm, moeilijk hoor. Ach, laten we eens vlot doen en naar het uitzendbureau gaan.’ Misschien had ze deze keer meer geluk. Ze was nu al ruim een maand werkeloos en begon zich stierlijk te vervelen. Nu had ze nooit lang hetzelfde baantje, maar ze was wel altijd aan het werk geweest. Bijna alles had ze al gedaan. Van tomatenplukken tot op een vorkheftruck rondrijden op een bloemenveiling. Dat was echt te gek geweest tot ze een keer maar heel even was afgeleid en bijna de floormanager, zoals hij genoemd wilde worden, had vermoord. Ze was per ongeluk tegen een hoge berg pallets aangereden. Met een ontielig kabaal waren die op de grond in de loods gevallen en hadden meneer de floormanager op een hartje na gemist. Drie keer raden wie er binnen vijf minuten op straat stond!

En zo waren er meer fiasco’s geweest. Ze had ook een blauwe maandag als schilder gewerkt. Jeetje, wat konden mensen soms kinderachtig zijn. Wat maakte een beetje verf op je saaie kostuum nou uit? Even naar de stomerij en je zag er niets meer van. Maar daar had de arrogante kwal, die toevallig langs haar heen was gelopen toen zij zich met de kwast in haar hand omdraaide, niets van willen weten. Nee-hee, ze moest natuurlijk meteen op staande voet ontslagen worden. Alsof dat de verf als sneeuw

voor de zon van dat pak zou laten verdwijnen. Het had heel wat van haar zelfbeheersing gevergd om die hele pot verf niet ondersteboven op zijn kop te zetten toen hij tegen haar tekeer was gegaan. Maar het was haar gelukt en ze had de eer aan zichzelf gehouden, tot de woorden van de voorman: ‘Morgen hoef je niet meer terug te komen,’ dat verziekte. Tja, toen was er niet veel overgebleven van diezelfde zelfbeheersing.

‘Morgen? Nou wat dacht je ervan als ik nu meteen ging?’ Vervolgens had ze hem zo de wind van voren gegeven omdat hij naar die gillende keukenmeid had geluisterd en hij haar inderdaad op staande voet ontsloeg. Het was een wonder dat zij geen omgekeerde pot verf op haar hoofd had gekregen. Ja, ze kon soms nogal erg uit haar slof schieten als iemand haar onterecht behandelde, of als ze dacht dat men dat deed! Met opgeheven hoofd was ze weggelopen. Iets wat achteraf gezien ook niet zo’n heel goede zet was geweest aangezien zij en de andere schilders ’s ochtends om zes uur op het Centraal Station door het busje van het schildersbedrijf waren opgepikt. Maar goed, ze had zich dus niet laten kennen en was voor het eerst van haar leven zonder te betalen in de trein gestapt. Het was het langste half uur van haar leven geweest. Ze kon met de beste wil van de wereld niet begrijpen wat er nou zo spannend was om zonder te betalen met het openbaar vervoer te gaan. Zelfs toen ze in de brugklas had gezeten had ze dat nooit gedaan. Ze had er nooit de lol van ingezien én haar moeder nog minder!

Na een lekkere lange douche liep Jacky met een handdoek om haar lichaam geslagen de slaapkamer in. Nadat ze zich van top tot teen met bodylotion had ingesmeerd, rommelde ze even in de la met ondergoed tot ze een roze kanten beha en de bijbehorende slip had gevonden. In haar ondergoed ging ze op de stoel voor de kaptafel zitten.

‘Oké, smeren maar,’ zei ze tegen haar spiegelbeeld en schein een flinke dot dagcrème uit de sjieke roze met gouden pot. Met driftige bewegingen smeerde ze haar gezicht en hals in. De crème was een cadeautje van Jamie geweest. Zij zwoer bij dit goedje en had gezegd dat Jacky, die helemaal geen type was voor dag- en

nachtcrèmepjes, het iedere ochtend en avond moest gebruiken omdat dat haar op den duur jaren zou schelen. Net zoals Jamie geloofde dat ze, als ze maar trouw iedere ochtend crème op haar dijen en billen smeerde, centimeters zou verliezen. En dan natuurlijk gewoon door blijven snoepen. Lekker blijven dromen, Jamie! Maar ach, wat kon het Jacky ook schelen? Het was een cadeautje van Jamie. En héél duur ook! Dat had ze toevallig ontdekt toen ze vorige week door de *Bijenkorf* had gelopen. Dus omdat ze Jamie niet wilde teleurstellen, smeerde Jacky gehoorzaam iedere ochtend de crème op haar gezicht.

‘Ja-haa, inderdaad,’ zei Jacky terwijl ze een gek gezicht trok tegen haar spiegelbeeld. ‘Ik lijk nu al een week jonger. Hm, ik mag mijn wenkbrauwen ook wel weer eens epileren.’ Ze waren net als haar korte haar, dat in grote grove krullen om haar gezicht viel, pikzwart. Jacky had altijd lang haar gehad. Allan was er gek op geweest. Meteen de dag nadat hij het had uitgemaakt had ze het uit protest laten knippen. Tot haar verbazing vond ze het geweldig. Nee, voor haar, zeker de eerste jaren, geen lang haar meer! Ze hield haar hoofd iets schuin terwijl ze haar gezicht bestudeerde.

Haar amandelvormige ogen hadden een vreemde kleur. Paarsblauw was nog de beste omschrijving, en ze werden paarser naarmate ze zich opwond. Haar neus was klein en wipte iets. Als je heel goed keek zag je daar een paar sproetjes die ’s zomers de irritante neiging hadden goudkleurig te worden en dan heel duidelijk te zien waren. Haar mond was, met uitzondering van haar bovenlip die ze iets te groot vond, het enige waar ze redelijk tevreden over was. Haar vader zei dat het haar hartstochtelijke aard verraadde. Natuurlijk was zij het daar niet mee eens. Ze vond zichzelf alles behalve hartstochtelijk, eerder snel aangebrand. Haar temperament had haar al menig keer in de moeilijkheden gebracht en was ook meestal de oorzaak dat ze alweer een baantje was kwijt geraakt. Maar deze keer zou het haar lukken. Deze keer zou ze zich inhouden ook al was iemand anders nog zo fout. Ze zou tot tien, of zelfs tot honderd tellen als het moest. Nee, ze zou zich niet meer op de kast laten jagen. Vandaag zou het haar lukken om die fantastische baan, waarvan ze

wist dat die op haar wachtte, te vinden. En te houden!
'Dat voel ik gewoon Jack,' zei ze tegen haar spiegelbeeld. Snel deed ze een beetje mascara op haar lange dikke wimpers. Een lijntje om haar lippen met het potlood, opvullen met wat roze lipgloss, en dat was dat! Ze maakte zich zelden of nooit zwaar op, ze hield er niet van. Ook dat was vaak aanleiding geweest tot alweer een heftige discussie tussen haar en Allan met zijn uitgesproken ideeën over hoe vrouwen eruit hoorden te zien. Naast lang haar moesten ze zich ook zwaar opmaken, daar was je per slot van rekening vrouw voor. Nou hij had wat dat betreft ook haar rug op gekund! In de maanden dat het nu uit was, had ze zich meer dan eens afgevraagd waarom ze in godsnaam zolang aan hem was blijven hangen. Misschien was het omdat hij in niets leek op haar gewoonlijke vriendjes, die meestal de vreemdste baantjes hadden gehad, of helemaal niet hadden gewerkt. En misschien was het zijn serieuze uitstraling wel geweest wat haar had aangetrokken vanaf het eerste moment dat hij in zijn nette zwarte kostuum voor haar balie had gestaan. Ze had nog nooit eerder een vriendje gehad die zelfs in zijn vrije tijd kostuums droeg. Ze had toentertijd als receptioniste op het advocatenkantoor gewerkt waar hij een van de veelbelovende jonge advocaten was. Hetzelfde advocatenkantoor waar ze ook meteen op staande voet was ontslagen nadat Allan een eind aan hun relatie had gemaakt. En omdat ze de eerste tijd echt stapelverliefd op hem was geweest, was ze er best door van streek geweest. Hij wist precies wat hij wel en niet wilde, en had natuurlijk veel meer ervaring dan zij. Ook in bed had ze zich door hem laten domineren, misschien kwam dat door het feit dat hij een stuk ouder was. Hij was vijfendertig. Maar soms had hij haar zo raar aangekeken als ze een keer iets anders wilde proberen. Iedere avond, nou ja niet iedere avond, dat was ordinair geweest volgens hem. Nee, de keren dat het was voorgekomen, was hij niet van hetzelfde strakke schema afgeweken. Jeetje, ze kon het op een gegeven moment wel dromen. Soms bijna letterlijk! Seks was voor Allan ook iets dat je in het donker deed en het was hem soms niet eens opgevallen dat Jacky niet altijd even enthousiast reageerde.

Een klein uurtje later zat Jacky in de tram. Het was eind september en erg koud voor deze tijd van het jaar. Haar wangen waren vuurrood van de kou. Ze was blij dat ze eraan had gedacht een muts op te zetten. De knalrode, met Noorse motieven bedrukte muts had grappige lange flappen die ervoor zorgden dat haar oren lekker warm bleven. Midden in het drukke centrum van Rotterdam stapte ze uit waarna ze op haar gemak via het ondergrondse winkelcentrum naar het uitzendbureau wandelde. Onderweg passeerde ze een kapsalon en stopte voor de etalage om de enorme poster die daar hing beter te kunnen bekijken. Ze herkende Jazzy, hét topmodel van dit moment, onmiddellijk. Jamie zei altijd dat Jacky en Jazzy zusjes konden zijn. Zelf zag ze dat niet zo. Oké, ze hadden allebei zwart lang haar, Jacky nu dus niet meer. En misschien had hun gezicht bijna dezelfde vorm, bedacht ze met een peinzende blik op het gezicht van het topmodel. Maar daar hield wat haar betrof de gelijkenis op. Toevallig had ze Jazzy gisteren nog in die reclame van *L'Oréal* gezien. Ze was er helemaal weg van geweest. Ja, dat hadden ze erg mooi gedaan. Ze had zich alleen afgevraagd of Jazzy, die in die reclame een elf of iets dergelijks moest voorstellen, naakt was geweest of dat ze een huidkleurige body had gedragen.

Vol bewondering staarde ze naar de mooie strakke wenkbrauwen van het model op de poster. En vandaar, alsof het zo moest zijn, naar het bordje in de etalage, waarop stond dat ze hier ook wenkbrauwen epileerden. En niet zomaar. Nee, ze deden dat hier toevallig met de nieuwste techniek! Jacky vroeg zich af wat de nieuwste techniek inhield en besloot dat ze nog genoeg tijd had om dat even te vragen. Misschien zou ze haar wenkbrauwen wel meteen laten doen. Zelf had ze daar een hekel aan, en professionals konden dat natuurlijk veel beter. Het uitzendbureau was de hele dag nog open, en ach, morgen was er immers weer een dag.

'Ey, *whazzup?*' zei een meisje dat kennelijk een aanhangster was van de *Gothic-look*, toen Jacky de deur van de kapsalon achter zich sloot. Een snelle blik op de drie mannelijke kappers vertelde Jacky dat die ook tot hetzelfde clubje behoorden. Ze waren net als het meisje van top tot teen in het zwart. Het was haar

trouwens niet bekend dat die *gothic* figuren op rollerskates door het leven gingen, bedacht ze toen het meisje rakelings langs haar heen rolde. Ja, de drie kappers droegen ze ook, zag ze toen ze naar hun voeten keek. Jacky vroeg zich af of het wel een goede zet van haar was geweest hier naar binnen te gaan.

‘Heb je een *appointment*?’ vroeg het zwartharige meisje terwijl ze met een scherpe bocht achter de balie verdween.

Gelukkig, er was een uitweg. ‘Eh, nee, dus ik ga maar weer.’ Jacky wilde zich al omdraaien toen het vasthoudende mens vroeg waar ze voor kwam.

‘Voor je haar?’

Nou, dat zou toch zeker niet, dacht Jacky met een snelle blik op het kapsel van het meisje. Volgens de bloederige letters op haar zwarte truitje, heette ze Morby en zehad haar lange haren in een rommelig zootje boven op haar hoofd met een paar gevaarlijk uitziende pennen vastgezet.

‘Heet je echt Morby? Nee, natuurlijk heet je niet zo,’ ging Jacky verder voor het meisje antwoord kon geven. ‘Welke ouders noemen hun kind nou zo?’ Dat was nummer vier op het lijstje van haar slechte gewoontes. Er gewoon alles uit te flappen zonder erbij na te denken.

‘De mijne!’ zei Morby met een angstaanjagende blik. Oké, misschien leek het alleen maar angstaanjagend door de dikke zwarte uitgelopen mascara en de piercings in haar wenkbrauwen en de gevaarlijk uitziende punten op haar neusschot en voorhoofd. Jeetje, als je daar een kopstoot van kreeg.

‘Eigenlijk heet ik Morbydia.’

‘Oh, kijk, dat klinkt al een stuk... eh leuker,’ zei Jacky die er zo serieus mogelijk bij probeerde te kijken. ‘En nee, ik kom niet voor mijn haar,’ ging ze snel verder toen Morby haar ogen tot spleetjes kneep. ‘Ik vroeg me alleen maar af wat die nieuwste techniek voor epilieren inhield en...’ Ze sprong bijna naar achteren toen Morby een langwerpige zwart geval tevoorschijn haalde vanonder de balie. Tot Jacky’s niet geringe opluchting bleek het een microfoon te zijn.

‘Freek, iemand voor de *eyebrows*,’ klonk het zo hard door de kapsalon dat Jacky even in elkaar kromp. ‘Hij komt eraan,’ zei

Morby en blies vervolgens zo'n grote bal van haar kauwgum dat Jacky er verbaasd naar staarde.

Het volgende moment draaide ze haar hoofd met een ruk om toen *We will rock you* van Queen hard door de niet al te grote ruimte galmde en er een zwart met zilveren deur aan de andere kant van de salon werd opengegooid. Jacky's mond viel letterlijk open toen er een knappe man, natuurlijk ook op rollerskates, met spierwitte stekels waarvan de uiteinden zwart waren, in de deuropening verscheen.

'Jeetje, het lijkt wel een stekelvarken.'

'Wat zeg je?' riep Morby net op het moment dat de deur achter de opvallende man dichtviel en de muziek abrupt stopte.

'Het zit in de deur!' zei Jacky stomverbaasd.

'Ja, *cool* hè? Hallo, ik ben Freek,' grijnsde het blonde stuk terwijl hij vlak voor Jacky tot stilstand kwam. *Sorry, but I'm gay*, stond er in zilveren letters op zijn zwarte T-shirt. Jacky schoot in de lach om de ondeugende blik in zijn ogen toen ze naar hem opkeek.

'*Sweetie*, je weet niet hoe vermoeiend het is dat iedere keer te moeten zeggen,' zei hij met beide handen op zijn heupen.

'Ik geloof je meteen.'

'Beeldschoon én goedgegelovig,' lachte Freek en tikte tegen het puntje van haar neus. '*Tell me*, wat kan ik voor je doen?' Voor Jacky iets kon zeggen, maakte hij haar sjaal los, trok haar muts van haar hoofd en kamde met zijn vingers haar krullen achter haar oren. 'Je haar kan het niet zijn, dat ziet er al te gek uit.' Jacky had nog nooit zo'n vrijpostig iemand meegemaakt, maar ze vond hem werkelijk geweldig. Lachend keek ze naar hem op. 'Ah, ik zie het al. Je wenkbrauwen!' Met een ruk schoten diezelfde wenkbrauwen prompt omhoog.

'Nu doe je net alsof het zo erg is. Dat valt toch wel mee?' vroeg ze over haar wenkbrauwen wrijvend.

'Ja, *honeybun*, het gaat nog net.' Freek pakte haar hand, drukte er een kus op en trok haar achter zich aan naar een hoek waar hij haar op een grote witte pluchen stoel neerdrukte.

'Kennelijk heb ik er niets meer over te zeggen hè? Maar zou ik mijn jas niet eerst even uitdoen?'

'Whatever you want, sugar.' Voor ze wist wat haar overkwam, werd ze weer overeind getrokken en in een recordtijd uit haar jas geholpen, waarna Freek weer bij haar vandaan rolde. Meteen boog Jacky zich naar de spiegel toe die de hele wand besloeg en bestudeerde haar wenkbrauwen. 'Nee, het valt echt best mee. Hij overdrijft!'

CONNIE REGARD

Ik huur een man!

Ruim een halfjaar heeft Jacky niets van haar ex Allan gehoord, als ze een uitnodiging krijgt voor zijn bruiloft. In een sarcastisch briefje daagt hij haar uit met haar nieuwe, nu eens normale, vriend te komen. Maar waar haal je binnen een paar weken een leuke, normale vriend vandaan? Dan besluit Jacky een man te huren. Het is toch maar voor een avondje. Maar wat niet de bedoeling was, gebeurt toch: Jacky wordt verliefd op haar nieuwe 'vriend'.

Conny Regard werd genomineerd voor de Jill Mansell-prijs. eerder verscheen van haar *Liefde of Leugens*.

NUR 340

Westfriesland

ISBN 978-90-205-2852-7

9 789020 528527

www.kok.nl